

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drwęca“ wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,50 zł.
Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza“ Sp. z o. odp. w Nowemście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr.,
na stronie 3-linowej 50 gr., na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Naprawdę
słowo (tłuste) 30 gr. każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemście 8.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza“ Nowemście-Pomorze.

ROK XV.

NOWEMIASTO-POMORZE, CZWARTEK, DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 1935

N — Nr. 117

Niesłuchanie doniosła decyzja.

Jesteśmy już, jak wiadomo, pod władzą i działaniem nowej Konstytucji. My narodowy byliśmy, jak to wszyscy o tem dobrze wiedzą, tej Konstytucji przeciwni. Klub Narodowy czynił, co mógł, by nie dopuścić do jej uchwalenia. Jednak mimo to nowa Konstytucja stała się faktem i do niej więc obecnie stosować się musi cały bieg życia państwowego. Jej myślą przewodnią — to przede wszystkim skoncentrowanie prawie całej pełni władzy w ręku jednego człowieka, a mianowicie Prezydenta Rzeczypospolitej. On stoi na czele Państwa. Na nim, w myśl brzmienia nowej Konstytucji, spoczywa odpowiedzialność wobec Boga i historii za losy Państwa. W jego osobie skupia się jednolita i niepodzielna władza państwowa. P. Prezydent Rzplitej mianuje według swego uznania prezesa Rady Ministrów, a na tegoż wniosek mianuje ministrów, zwołuje i rozwiązuje Sejm i Senat. Jest on zwierzchnikiem sił zbrojnych, stanowi o wojnie i pokoju. Z powyższego łatwo można sobie wyrobić sąd o ogromie władzy, jaką włożyła nowa Konstytucja w ręce Prezydenta Państwa. Takiej władzy nie posiada żaden prezydent w żadnym innym demokratycznym państwie całej kuli ziemskiej, takiej władzy nie posiada ani też żaden król ni cesarz w państwach o ustroju konstytucyjno-demokratycznym. Nowa Konstytucja więc wyposażała osobę P. Prezydenta w nadzwyczajne pełnomocnictwa, przywileje i prerogatywy. Daje mu całą pełnię władzy — za którą on odpowiada jedynie wobec Boga i historii — o narodzie Konstytucja nie wspomina.

Są to zawrotne wprost szczyty godności i władzy, na które stawia Konstytucja osobę P. Prezydenta. Ale w parze z tem idzie też również i taki sam ogrom odpowiedzialności. Jeden człowiek rozstrzyga o losie Państwa, a z nim i razem i o losie dziesiątek milionów obywateli. Skutki takich czy innych zarządzeń bowiem spadają na barki wszystkich jego obywateli. Ten ogrom władzy i odpowiedzialności staje nam właśnie obecnie przed oczyma, kiedy poraz pierwszy P. Prezydent w myśli wymogów nowej Konstytucji staje przed zadaniem powołania nowego rządu, który będzie w odpowiedzialności przed nim sterował nawa państwową. Decyzja to nie łatwa. P. Marsz. Piłsudski, do którego uciekano się przez tyle lat po radę i rozstrzygnięcie we wszystkich ważnych kwestiach, nie żyje. Trzeba więc samodzielnie radzić i rozstrzygać. A sytuacja obecna pod każdym względem jest ciężka, pełna niepewności i niepokoju. Co do wewnętrznych stosunków, to ostatnie wybory wykazały, że olbrzymia większość społeczeństwa polskiego przeciwna jest dotychczasowemu systemowi i reżimowi. Znalazł on wprawdzie w całej pełni uznanie i poparcie ze strony wszystkich mniejszości, które gremjalnie podały do urn wyborczych. Ale, jeżeli chodzi o żywioł polski, to ten powstrzymaniem się w swej olbrzymiej większości od głosowania wypowiedział dotychczasowemu kierunkowi politycznemu w Państwie swe wotum nieufności. A przecież w Polsce nie czyj inny, a głos Polaków doznac winien uwzględnienia. Ogół więc społeczeństwa polskiego dobitnie domaga się zmian i to przede wszystkim zmian stosunków wewnętrznych i metod dotychczasowego rządzenia w kraju. Domaga się zmiany wewnętrznych stosunków politycznych, ale niemniej usilnie i gospodarczych. Przekonał się bowiem aż nadto namacalnie, że dotychczasowe zarządzenia i środki zaradcze gosp. zawiodły, czego najwymowniejszym dowodem pogarsz. się stale sytuacja gospodarcza.

Spółeczeństwo polskie domaga się atoli również poważnego zastanowienia się i nad naszą obecną sytuacją zewnętrzną-polityczną. Wszak widzi aż nadto przejrzyście, że obecna polityka zagraniczna doprowadziła Polskę do zupełnej prawie izolacji w Europie — z wyjątkiem chyba

Niemiec — z którymi żyjemy oficjalnie w przyjaźni, ale na której pewności i stałości na serio nikt chyba nie chciałby budować. Z tego wszystkiego wynika jasno, przed jak ważną i doniosłą w swych następstwach decyzją stoi obecnie Głowa Państwa po myśli nowej Konstytucji. Każdy zatroskany o dobro Państwa obywatel z bijącym poniekąd sercem wyczekuje tej decyzji i życzy sobie, by ona była taka, aby naprawdę pchnęła bieg życia tegoż Państwa na nowe, ale naprawdę dobre i pomyślne tory ku lepszej przyszłości.

Wojna nieunikniona. Mobilizacja w Abisynji uchwalona.

Negus Abisynji zawiadomił oficjalnie Ligę Narodów, iż wydał dekret o powszechnej mobilizacji. Decyzja Negusa w sprawie mobilizacji powszechnej wywołała głębokie wrażenie. W depeszy do Ligi Narodów rząd abisyński zgłasza gotowość do dalszej wspólnej z Radą Ligi pracy celem pokojowego uregulowania konfliktu, zaznaczając równocześnie, że wobec nieustających przygotowań wojennych Włoch Abisynja jest zmuszona nie odwracać już dłużej ogólnej mobilizacji.

Ogólnie oczekują, iż rozpoczęcie akcji wojennej możliwe jest jeszcze w tym tygodniu.

Krwawe sceny w stolicy Abisynji.

Z Addis Abeby donoszą, że ze zwierzyńca w ogrodach pałacu cesarza Haila Sellasse wyłamało się 5 lwów, które, przesadziwszy mur, otaczający pałac, rozbiegły się po ulicach stolicy, wywołując wśród mieszkańców nieopisany popłoch. Jeden z lwów zabił 2 ludzi. Pozatem pastwą dzikich bestyj padło kilka koni oraz kilkadziesiąt sztuk owiec. Zarząd pałacu cesarskiego wysłał 200 żołnierzy, którzy po kilkugodzinnym polowaniu zastrzelili 3 lwy, a 2 zbiegli w góry.

Gen. Balbo, naczelny wódz włoskich sił powietrznych na morzu Śródziemnym.

Ambasador hiszpański Madariaga został przewodniczącym komitetu 5 państw, którego propozycje ugodowe jednak Włochy odrzuciły.

Zwołanie Sejmu i Senatu.

W poniedziałek został ogłoszony dekret P. Prezydenta R.P., zwołujący Sejm i Senat na sesję nadzwyczajną w dniu 4 października, tj. w piątek. Posiedzenie konstytucyjne odbędzie się o godz. 10 rano.

Zwołanie Sejmu nastąpiło rychlej, niż się tego spodziewano. Chodzi jednak głównie tylko o wybór prezesów Sejmu i Senatu i o uchwalenie regulaminu. Odbędą się więc prawdopodobnie tylko dwa posiedzenia, a poatem nastąpi prawdopodobnie odroczenie aż do listopada, kiedy się rozpocznie sesja budżetowa.

Która strona zwycięży?

Warszawa. W kołach politycznych przypuszczają się, że bieżący jeszcze tydzień przyniesie rozstrzygnięcie w sprawie zmiany rządu. P. Prezydent Rzeczypospolitej wyjechał wprawdzie do Spawy, ale wraca do stolicy we wtorek. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że w łonie obozu rządowego dziś jeszcze toczy się walka dwóch grup. Jedna grupa chciałaby utrzymać rządu w ręku grupy pułkowników, ażeby w ten sposób zabezpieczyć ciągłość rządów. Forsuje ona na stanowisko premiera min. spraw wewnętrznych, p. Kościłkowskiego, który miałby zachować równocześnie tekę ministra spraw wewnętrznych. Zmiany zasłuby w tym wypadku tylko na stanowiskach ministra przemysłu i handlu, skarbu, komunikacji i rolnictwa.

Inna wersja twierdzi, że w łonie obozu rządzącego przeciera się coraz bardziej świadomość, że dobro państwa wymaga przywrócenia zgody narodowej i wytworzenia atmosfery zaufania. Potrzebne zmiany w nastrojach społeczeństwa mogłyby się dokonać po powołaniu do rządu inż. Kwiatkowskiego, prof. Bartla i gen. Sosnkowskiego. Obaż wymienieni panowie są znani z tego, że są zwolennikami pojednania narodowego.

Zdaje się, że pytanie, która grupa powołana zostanie przez P. Prezydenta do rządów, rozstrzygnie w dużym stopniu stanowisko generalnego inspektora sił zbrojnych, gen. Rydza-Smigłego, do którego obecnie apelują nawet nieprzejednani przeciwnicy opozycji z obozu sanacyjnego. I tak na uwagę zasługują dwa wystąpienia redaktora „Kurjera Porannego” i posła na Sejm p. Stpczyńskiego. W jednym z artykułów p. Stpczyński daje wyraźnie poznać, że oczekuje wystąpienia wodza armji, gen. Rydza-Smigłego. P. Stpczyński pod adresem już nowego rządu wysuwa żądanie, polegające na konieczności odnowienia metod rządzenia. Wszystkie rządy pomajowe odznaczały się, za wyjątkiem okresu premierostwa p. Bartla, wielką konspiracją w działaniu i to nie tylko na polu politycznym, ale i gospodarczym. Społeczeństwo nigdy nie wiedziało, do czego rząd zmierza i co chce przeprowadzić. Trzeba zabiegać o kształtowanie świadomości społeczeństwa i podtrzymywanie dzielności obywateli.

Walki programowe w sanacji.

Dyskusje gospodarczo-programowe w sanacji są coraz bardziej ożywione. Za deflacją z całą siłą argumentacji występuje b. minister Skarbu — Matuszewski.

Opór Lewiatana.

Te zlecenia p. Matuszewskiego natrafiają w różnych kołach na silny sprzeciw. Tak np. „Depesza“, współpracująca z Lewiatanem, występuje z artykułem, niby to omawiającym kierunek deflacji i kierunek nakręcania konjunktury, ale w gruncie rzeczy krytykującym deflację.

Z drugiej strony koła konserwatywne BB. domagają się bardziej radykalnych ustaw oddłużeniowych dla większego rolnictwa i tylko pod tym warunkiem pogodziłyby się z programem deflacyjnym.

Przyczynę do przyjaźni polsko-niemieckiej.

Zakaz rozpowszechniania Sienkiewicza „Krzyżaków”.

Z Gdańska donoszą Agencji Press., że władze pruskie zabroniły czytania i rozpowszechniania powieści Sienkiewicza „Krzyżacy” wśród ludności mazurskiej Prus Wschodnich. „Krzyżacy” cieszyli się wielką poczytnością wśród Mazurów, tak, iż ostatnio powieść ta wydana została specjalnie w druku gotyckim. Tymczasem przyszedł zakaz z tem umotywowaniem, iż powieść Sienkiewicza nie może być dozwolona do czytania, zwłaszcza w okresie paktu polsko-niemieckiego, z którego duchem nie jest zgodna (?)

Naprawdę ładna przyjaźń. Sienkiewicz bodajby się w grobie poruszył na takie sentymenty przyjacielskie Niemców.

Wycieczka kolejarzy z Niemiec.

Dn. 30 ub. m. przybyła do Warszawy wycieczka kolejarzy niemieckich pod przewodnictwem generalnego dyrektora kolei Rzeszy Niemieckiej, dr. inż. Dormüllera.

Nie będzie „bloku lotniczego”?

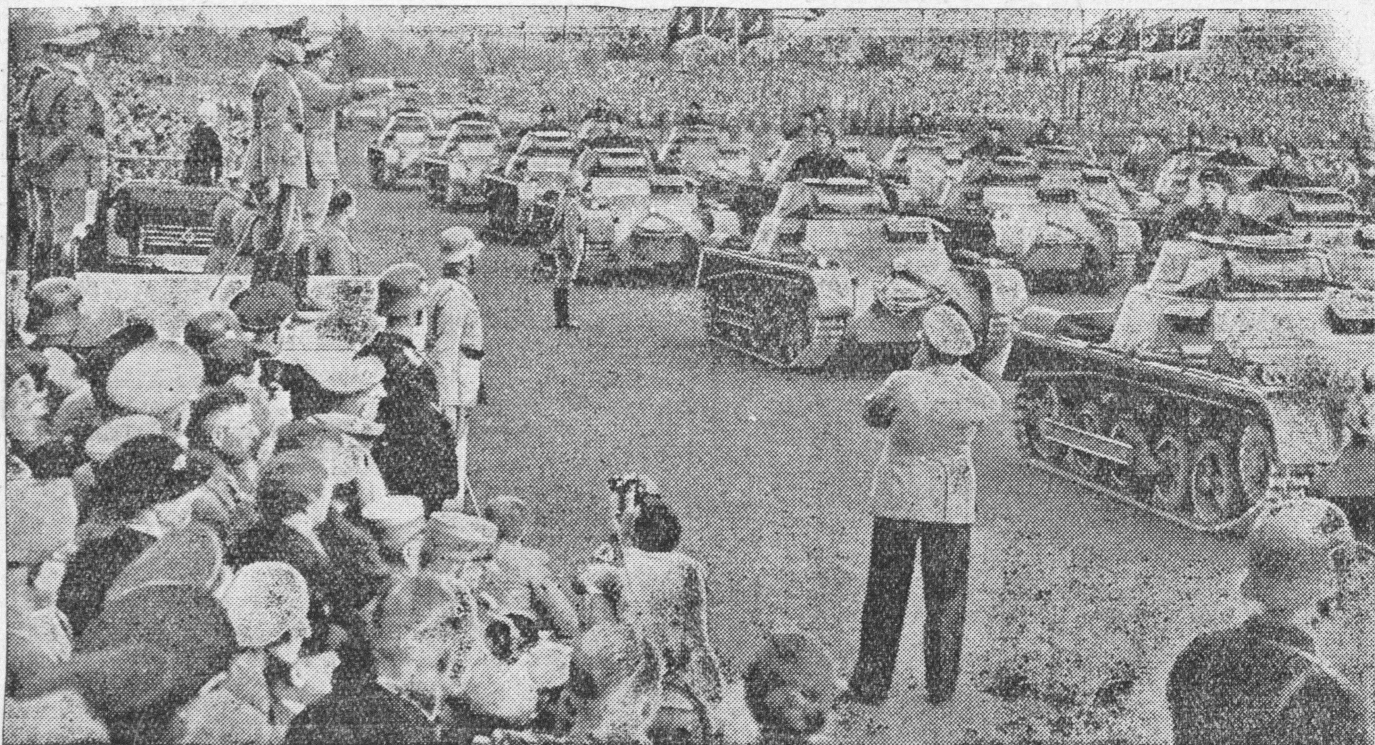
Wielkie poruszenie wywołała, zwłaszcza we Francji, wiadomość, jakoby miał zostać zawarty między Niemcami, Polską, a Węgrami pakt lotniczy.

Agencja Havasa donosi z Genewy: Delegacja polska na zgrupowaniu Ligi Narodów demuntuje wiadomość o tem, jakoby Polska, Niemcy i Węgry prowadziły obecnie pertraktacje w sprawie zawarcia paktu lotniczego. Dementi to zamieściły wszystkie paryskie dzienniki wieczorne.

Uderzającą rzeczą w tem zaprzeczeniu — jak podkreśla „Słowo Pomorskie” — jest, że PAT. podaje opinię delegacji polskiej na zgrupowaniu Ligi Nar., złożoną francuskiej agencji Havasa. Czy nie byłoby lepiej, by zaprzeczenie, o które chodził, ogłosił sam p. min. Beck, a nie „delegacja”, — i by to zaprzeczenie Europa otrzymała od polskiej, a nie od francuskiej agencji?

Strajk odroczony.

Grożący na 30 października strajk w kopalniach węglowych na Górnym Śląsku został odroczony do listopada, aby dać możność przeprowadzenia odpowiednich pertraktacji.

Tak wyglądają „rozbrojone Niemcy”: defilada czołgów przed Hitlerem.

Czy interesuje nas Kłajpeda?

Germanofilizm organu sanac. konserwatystów
Warszawa. Sanacyjny „Kurier Wileński” od-piera pogląd „Czasu”, że Polska nie powinna się interesować Kłajpedą. Germanofilizm organu konserwatywnego wydaje się nawet pismu sanacyjnemu zbyt daleko posuniętym.

„Warszawski Dziennik Narodowy” podkreśla słusznie i trafnie:

„Powtarzamy raz jeszcze: najgorszym rozwiązaniem problemu Kłajpedy byłoby usadowienie się tam Niemiec. Okrażenie Polski od północy, poddanie pod ich wpływy Litwy i państw bałtyckich — oto czem nam grozi opanowanie Kłajpedy przez Niemcy, zwłaszcza w związku z ich planami wschodnimi”.

Znamienne oświadczenie mianowanego senatora w Polsce, Niemca Wiesnera.

Będzie pracował zgodnie z zasadami narodowo-socjalistycznymi.

Mianowany senatorem Niemiec, inż. R. Wiesner, ogłasza w prasie następujące oświadczenie:

„Niemiecy towarzysze!”

Z okazji mianowania mnie senatorem otrzymałem ze wszystkich warstw naszej ludności tak liczne życzenia, że chcę serdecznie podziękować wszystkim towarzyszom niemieckim za te dowody wierności.

Mogę tylko wszystkich ponownie zapewnić i obiecać im, że będę pracował w myśl naszego światopoglądu i zgodnie z zasadami narodowo-socjalistycznymi dla dalszego istnienia i dobra naszej partii i odbudowy państwa.

Specjalnie głęboko wzruszyło mnie zaufanie, okazane mi przez koła ludności niemieckiej, nie należące do naszej organizacji.

To może mnie tylko umocnić w przekonaniu, że nasz ruch musi nadal kroczyć dotychczasową drogą i każda praca musi się podporządkować dobru całego narodu niemieckiego.

(—) R. Wiesner.

Na to więc został on powołany przez Pana Prezydenta R. P. na senatora w Polsce, aby pracował dla istnienia i dobra partii hitlerowskiej i pracę swą podporządkowywał dobru całego narodu niemieckiego?

I ZNÓW STOIMY

u progu nowego, tymrazem ostatniego w tym roku kwartału. Czekają nas długie wieczory. Jakże więc chętnie chwytamy gazetę!

Dla nas bezsprzecznie najlepszym i najszczerzszym przyjacielem — to

„Drweca”.

Prócz najważniejszych wydarzeń ze świata, kraju i powiatu znajdziesz tam różne cenne i praktyczne rady.

Od października drukować też będziemy nową, bardzo zajmującą i budującą, a przytem wielce sensacyjną powieść p. n.

— „Sumienie” —

Tacy to państwowcy!

Wysoki dygnitarz i b. poseł BBWR. skazani.

Warszawa. Sąd Okręgowy ogłosił wyrok o wyrabianiu posad w więzieniu za łapówki, w którym to procesie na ławie oskarżonych znajdowali się b. poseł BBWR, Wojciechowski, tudzież podkomisarz Dąbrowski z Wydz. Personalnego Ministerjum Sprawiedliwości, skazani już poprzednio wyrokiem prawomocnym na 5 lat więzienia i odpowiadający obecnie z więzienia. Sąd Okręgowy skazał Dąbrowskiego znowu na 5 lat więzienia i 8 lat pozbawienia praw, b. posła zaś Wojciechowskiego na 4 lata i 10 miesięcy więzienia i 8 lat pozbawienia praw.

Obydwaj wyludzali grube pieniądze od ludzi, znajdujących się w nędzy wskutek bezrobocia, urządzając sobie za to sute pijatyki i hulanki.

Do mieszkania posła przy ul. Widok 9 w Warszawie przychodziło sporo ludzi, szukających pracy. Wszystkim Wojciechowski oświadczał, że może im pomóc, lecz jednocześnie żądał za to pieniędzy w wysokości 300—700 zł. Pewnego razu zgłosił się do niego Kazimierz Penzo, prosząc o wynalezienie posady dla swego bezrobotnego brata Eugeniusza. „To będzie kosztować” — powiedział wtedy Wojciechowski i kazał nazajutrz przynieść podanie petenta oraz 400 zł. Penzo z trudem wystarał się o pieniądze i w oznaczonym dniu powtórnie przybył do mieszkania posła. W obecności petenta Wojciechowski zatrzymał sobie 100 zł, resztę zaś razem z podaniem włożył do koperty i zaadresował do Dąbrowskiego. Ażby „interwencja” była murowana, zadzwonił jeszcze i w trakcie rozmowy powiedział Dąbrowskiemu: „Stefciu, posyłam ci kogoś. Wszystko jest i dusza w kopercie”.

Kiedy ubiegający się o pracę prosili Wojciechowskiego o obniżkę „wynagrodzenia”, poseł rozkładał ręce i mówił: „Jest to świętstwo. Jednak takie czasy nastały, że, jak nie posmarujesz, to nie jedziesz”. Wojciechowski zasłaniał się tem, że wyrobienie posad kosztuje go dużo pieniędzy i otrzymał kwoty bierze nie dla siebie, lecz dla pewnego osobnika, który ma stosunki w więzieniu. Zresztą Wojciechowski operował nie tylko na terenie więziennictwa, lecz również, mając wpływy i szerokie stosunki w kolejniectwie, jako prezes Warsz. Zw. Drużyn Konduktorskich, wyrabiał posady i na kolei. Podejmował się także interwencji w urzędach skarbowych, zabiegając o obniż. podatków.

Wszelkstronna działalność posła przynosiła mu duże zyski. Wojciechowski, który poza dietami poselskimi pobierał stałe wynagrodzenie na stanowisku prezesa Zw. Drużyn Konduktorskich, wkrótce stał się zamożnym człowiekiem. Obecnie posiada on w Poznaniu ładną kamieniczkę. Wojciechowski i Dąbrowski to typowe okazy żerujących na sanacyjnej podłożu „państwowców”.

Niemcy bez tłuszczów.

Rozgoryczone tłumy przed sklepami. — Rząd wzywa do ograniczenia spożycia.

Berlin. Trwający od szeregu dni na rynku niemieckim brak masła wywołał wśród publiczności takie zaniepokojenie, że czynniki miarodajne widziały się zmuszone wystąpić z oświadczeniem uspokajającym.

Wielkie domy towarowe w godzinach wieczorowych musiały ograniczyć sprzedaż tłuszczów, wydających tylko połowę żądanej ilości, wobec czego kupujący nabywali na zapas konserwy tłuszczowe i mięsne.

OBWIESZCZENIE,

dot. kontynuacji brackiego ubezpieczenia pensyjnego po myśli § 59 statutu Spółki Brackiej w brzmieniu i dodatku do statutu, zatwierdzonego przez Ministerstwo Opieki Społecznej 24 lipca 1935 r.

Na podstawie dodatkowego układu polsko — niemieckiego z 26 maja 1935 r. do umowy polsko — niemieckiej o ubezpieczeniu społecznym z 11 czerwca 1931 r. mogą być członkowie niemieckich bractw górniczych, którzy byli ubezpieczeni wyłącznie w tychże bractwach (tak zwani niemieccy ubezpieczeni „pełni”), utrzymywać swoje ekspektatywy niemieckie drogą kontynuacji ubezpieczenia w Spółce Brackiej po myśli § 59 statutu w brzmieniu i dodatku do statutu, zatwierdzonego przez Ministerstwo Opieki Społecznej dnia 24 lipca 1935 r.

Ze względu na wielką wagę, którą sprawa kontynuacji ubezpieczenia dla zainteresowanych ma, podajemy poniżej najważniejsze postanowienia do ogólnej wiadomości.

1. Warunki, rodzaj i wybór kontynuacji.

Kontynuować może tylko ten ubezpieczony, który w przymusowym ubezpieczeniu brackim przebywał co najmniej 12 miesięcy składkowych, a którego uprawnienia w chwili zgłoszenia kontynuowania są utrzymane.

Ubezpieczeni „pełni” bractw niemieckich mogą według swego wyboru kontynuować stosunek ubezpieczeniowy bądź w Polsce bądź w Niemczech, ubezpieczeni „przechodni” natomiast tylko w tem państwie, w którym mieszkają albo przed wyprowadzeniem się do Państwa trzeciego ostatnio mieszkali.

Niemiecki ubezpieczony „pełni” może swoje ekspektatywy utrzymywać tylko przez kontynuowanie, ubezpieczony „przechodni” natomiast może poza kontynuacją ekspektatywy swoje utrzymywać, jak dotąd, również przez opłatę

uznaniówek do Spółki Brackiej lub do Bractwa Pszczyńskiego, o ile ostatnio w tem Bractwie był ubezpieczony lub bezpłatnie przez udowodnienie bezrobocia.

Istnieją trzy formy kontynuacji, dwie dla osób zatrudnionych, jedna dla bezrobotnych, a mianowicie:

a) osoby, pozostające w stosunku zatrudnienia poza zakładami brackimi, winny według ust. 2 lit. d. § 59 statutu za każdy rozpoczęty miesiąc zatrudnienia według swego wyboru płacić albo połowę albo jedną czwartą pełnej składki, wymierzonej według § 85 statutu; w pierwszym wypadku dotychczasowe uprawnienia są utrzymane w całości (kontynuacja pełna), t. zn., że ubezpieczony otrzyma w swoim czasie pełną pensję, w drugim wypadku uprawnienia do stopniówek są utrzymane tylko w połowie (kontynuacja ograniczona), t. zn., że ubezpieczony otrzyma w swoim czasie tylko połowę pensji ze stopniówek; za okres kontynuacji przysługuje za każdą połowę pełnej składki połowa stopniówki, za każdą czwartą część pełnej składki czwarta część stopniówki danej klasy zarobkowej.

b) osoby, pozostające bez pracy, winny według ust. 2 lit. b § 59 statutu za każdy miesiąc bezrobocia płacić połowę pełnej składki najniższej klasy zarobkowej (kontynuacja ulgowa); przez kontynuowanie ubezpieczenia dotychczasowe uprawnienia tych osób są utrzymane w całości, a za okres kontynuacji przysługuje za każdą składkę połowa stopniówki najniższej klasy zarobkowej.

Na równi z bezrobotnymi traktowani będą ubezpieczeni, którzy utrzymują się z zaopatrzenia emerytalnego z funduszy państwowych i t. d.

Wybór kontynuacji w miejsce utrzymania uprawnień przez opłatę uznaniówek, jakoteż wybór kontynuacji ograniczonej jest ostateczny, t. zn., że po oświadczeniu się za kontynuacją ograniczoną nie można przejść na kontynuację pełną. Również nie może ubezpieczony przechodzić, utrzymując dotychczas swoje uprawnienia przez opłacanie uznaniówek wzgl. przez udowodnianie

bezrobocia, skoro raz podejmie kontynuowanie ubezpieczenia, dowolnie zaprzestać kontynuacji i powrócić do utrzymywania ekspektatyw drogą opłacania uznaniówek wzgl. udowodniania bezrobocia. Osoby, które podjęły kontynuację według ust. 2 lit. a. § 59 statutu, winny w razie zakończenia stosunku zatrudnienia ubezpieczenie kontynuować według ust. 2 lit. b. § 59 statutu, t. j. drogą kontynuacji ulgowej.

Przy stwierdzeniu, czy ubezpieczony wypełnił czasokres wyżej określony, liczy się 2 miesiące kontynuacji pełnej lub ulgowej, wzgl. 4 miesiące kontynuacji ograniczonej za 1 miesiąc przymusowego ubezpieczenia.

2. Termin zgłoszenia i podjęcia kontynuacji oraz poświadczenie zarobku i poświadczenie bezrobocia.

Zamiar kontynuowania winien być zgłoszony do Dyrekcji Spółki Brackiej przed upływem 12 miesięcy po wystąpieniu z pracy, podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia pensyjnego, a podjęcie kontynuacji winno nastąpić od miesiąca, następującego po miesiącu zwolnienia na zakładach brackich z pracy.

Do wniosku osób, stojących w stosunku zatrudnienia, należy dołączyć poświadczenie danego pracodawcy o wysokości miesięcznego zarobku, a do wniosku bezrobotnych poświadczenie bezrobocia, wystawione przez właściwy Urząd Pośrednictwa Pracy. Następnie — po podjęciu kontynuacji — poświadczenie bezrobocia winno być przedkładane rok rocznie w grudniu.

Prawo do kontynuowania ubezpieczenia na warunkach § 59 statutu mają również osoby, które wystąpiły z pracy na zakładach brackich przed 1 stycznia 1935 r. pod warunkiem, że ich uprawnienia pensyjne były utrzymane w dniu 31 grudnia 1933 r. Kontynuowanie przez takie osoby może być podjęte tylko z mocą od dnia 1 stycznia 1934 r., a przez osoby, które wystąpiły z takiego zatrudnienia po 1 stycznia 1934 r., z mocą od tego miesiąca, który następuje po miesiącu zwolnienia z pracy. Zgłoszenie kontynuacji przez osoby, już niepracujące na zakładach brackich, winno nastąpić najpóźniej do dnia 1 lipca 1936 r. (Dokończenie nastąpi).

WIADOMOŚCI.

Nowe miasto, dnia 2 października 1935 r.
Kalendarzyk, 2 października, Środa, Aniołów Stróżów.
3 października, Czwartek, Teresy od Dz. Jezus.
Wschód słońca g. 5 — 39 m. Zachód słońca g. 17 — 13 m.
Wschód księżyca g. 12 — 35 m. Zachód księżyca g. 19 — 50 m.

Z miasta i powiatu.

z tygodnia Budowy Szkół Powszechnych.

Nowe miasto. Dnia 6. X. br. (niedziela) o godz. 20-tej w sali gimnastycznej szkoły powszechnej odbędzie się **zabawa taneczna** dla młodzieży szkolnej, na którą uprzejmie zaprasza Rodziców i Obywateli Komitet Organizacyjny Tygodnia Szkoły Powszechnej.

Komitet organizacyjny jednocześnie wyjaśnia, że, gdyby wskutek przeoczenia ktoś z Rodziców i Obywateli nie otrzymał zaproszenia, mimo to Komitet Org. zaprasza.

Dobrowolne datki do bufetu mile i chętnie widziane. Przyjmuje je Komitet organ. w niedzielę, dnia 6 bm. o godz. 14-tej, w sali gimnastycznej Szkoły Powszechnej.

Program Tygodnia Szkoły Powszechnej w Nowemieście.

2 paźdz. 1935 (środa) odczyt na sali św. ciel. p. s. p. godz. 19
3 " " (czwartek) zbiórka dom., rozprzedaż nalepek itp.
4 " " (piątek) pochód propagandowy szkół.
5 " " (sobota) zbiórka dom., rozprzedaż nalepek itp.
6 " " (niedziela) zbiórka uliczna, zabawa dla młodzieży pod opieką wychowawców i rodziców.
7 " " (poniedział.) zbiórka dom., rozprzedaż nalepek itp.
8 " " (wtorek) wyświetl. filmu dla młodzieży szkolnej i dorosłych.

Uwaga Sokoli!

Nowe miasto. W czasie od 1 do 10 bm. w godz. od 16—18 przeprowadzam próbę o Państwową Odznakę Sportową dla gniazda Nowe miasto na boisku sportowym przy ul. Jagiellońskiej.

Zatem chcę mieć w Sokole głos, zdobyć na boisku P. O. S. Czołem! St. Lendzion, nacz. Okręgu VI.

Przedstawienie Dzieci Marji.

Nowe miasto. Wspieramy misję! Wspieramy biednych! Takie hasła wielkimi echem rozległy się po całym świecie z wyżyn Stolicy Apostolskiej. Dochodzą one do serca każdego katolika i grupują ofiarnych i szlachetnych ludzi w stowarzyszenia i sekcje misyjne i charytatywne.

Stow. Dzieci Marji zainteresowały się tem, co boli i zasmuca Kościół, zabrały się do intensywnej pracy misyjnej i charytatywnej.

W Stowarzyszeniu tut. istnieją również powyższe sekcje, których celem jest zbierać ofiary na najbardziej potrzebnych, bo tych, którzy jeszcze nie słyszeli o Chrystusie i nie mogą się zbawić. Wspierać misję to najpiękniejsza jałmużna. Ratować dusze ludzkie, wyrwać je z rąk szatana, czyż to nie doniosły cel?

Sekcja charytatywna. Wielki ból doby współczesnej to bezprzykładna nędza tak powszechna, tak wielka. Złagodzić ją może tylko miłość i miłosierdzie chrześcijańskie. Nie odpowiedzieć na tę palącą potrzebę chwili byłoby zamknięcie oczu na to, co dziś najwężniejsze, na lzy, które płyną z oczu tak wielu. Otrząść lzy pięcącym jest hasłem dnia Stowarzyszenia.

Dlatego, by powiększyć działalność tych dwóch sekcji, urządziła tut. Stow. Dzieci Marji przedstawienie w dniu 13 bm. o godz. 19.30 w sali Hotelu Centralnego z następującym programem: 1. Pasterka, 2. Kontrakt, 3. Modlitwa bóżka Pawał, 4. Stokrotka, 5. Doskonała kuchmistrzyni, 6. O. S. S. Wyprawa ślubna.

Stowarzyszenie zwraca się z wielkim apelem i gorącą prośbą do Szan. Obywatelstwa miasta i okolicy o poparcie tej imprezy przez wzięcie udziału. Niechaj nikt nie poskapi tej drobnej ofiary na te dwa tak doniosłe cele!

Zaznaczamy, że staraniem naszym będzie Szan. Gościom uprzyjemnić ten wieczór przez obfitego programu i różne niespodzianki, jak np. małe murzyniaki itp.

Sekcja charytatywna, której cel wyżej podaliśmy, przyjmuje również stare rzeczy dla naszych biednych malców. Oddać takowe można u p. prezesa Swiniarskiej wzgl. u W. Siostry Sub-Dyrektorki.

Z targu.

Nowe miasto. Na wtorkowym targu płacono przy słabym dowozie za ft. masła 1.30—1.50 zł, mdł. jaj 1 zł, kurczę 0.90—1.10 zł, kurę 1.20—1.70, ctr. kartofli 1.40—1.50 zł. Świnia zwieziono dużo; za prosięta płac. 18—24 zł, bekony 28—32 zł za ctr., tłuste 38—40 zł za ctr. Popyt słaby.

Wielki Bazar Konferencji Sw. Wincencgo a Paulo.

Lubawa. Celem zdobycia funduszy na pomoc dla najbardziej potrzebnych miast oraz celem rozszerzenia akcji dożywiania dzieci w okresie zimowym, przygotowuje miejscowa Konferencja Sw. Wincencgo a Paulo dorocznym zwyczajem **wielki bazar dobroczynny**. Imprezy Konferencji Sw. Wincencgo a Paulo cieszyły się zawsze wielkim poparciem miejscowego, jak i okolicznego obywatelstwa. Tak niewątpliwie będzie i tej jesieni. Tegoroczny bazar odbędzie się w **niedzielę 20 października**, lecz obecnie już Konferencja pracuje nad przygotowaniem tej imprezy.

Przejęcie komendy Hufca Harcerzy.

Lubawa. W dniu 16 września rb. dh. phm. Szalla Józef, Komendant Drużyn Miejsce w Nowemieście, zdał dhowi phm. Paterowi Dominikowi, sekretarzowi Komendy Hufca Harcerzy w Lubawie, inwentarz likwidowanej Komendy Drużyn Miejsceowych. Po likwidacji Komendy Drużyn Miejsceowych całość pracy harcerskiej przejęła Komenda Hufca Harcerzy w Lubawie.

Mecz rewanżowy.

Lubawa. W ub. niedzielę odbył się tu mecz rewanżowy pomiędzy „Sokołem” a Klubem Sport. „Biały Orzeł”. Obie drużyny wystąpiły w lepiej dobranym składzie, a w szczególności drużyna „Białego Orła” była silniejsza od ub. niedzielnej. Gra też była ciekawsza i stała na wyższym poziomie. Do przerwy był wynik 1:1. Mimo usilnych starań po przerwie żadna z drużyn nie zdołała zdobyć już dla siebie bramek. Sędziował naogół dobrze p. Nowosiński. Publiczności, obserwującej przebieg meczu, mało.

Z imprezy K. S. M.

Lubawa. Tut. oddział męski Kat. Stow. Młodzieży urządził w ub. niedzielę na swem boisku strzelanie z wiatrówki o nagrody. Strzelanie odbywało się jednocześnie z 2 wiatrówek. Ustanowiono bardzo wartościowe nagrody, jak serwis do kawy, teke, wino itd.

Należy z uznaniem podkreślić, że wszystkie fanty ofiarowało bezinteresownie obywatelstwo. Na boisku odbywało się też strzelanie do kaczki, również nagradzane fantami.

Czy wiesz, że Towarzystwo Budowy Szkół Powszechnych cały swój majątek przeznacza na budowę nowych szkół?

Czy jesteś już członkiem Tow. Budowy Szkół Powszechnych?

Pamiętaj, że każdy złożony grosz jest cegiełką do nowej szkoły.

Wieczorem do północy odbyła się w sali p. Kowalskiego harmonijna zabawa taneczna, na której wręczono nagrody zwycięzcom w strzelaniu.

Kościuszkowski Dzień „Sokoła”.

Lubawa. Na przyszłą niedzielę tut. „Sokół” żeński i męski urządził t. zw. Dzień Kościuszkowski. Rano o godz. 8.30 odbędzie się Msza św. w kościele farnym, a po południu zawody lekkoatletyczne w parku miejskim, wieczorem w sali p. Kowalskiego wieczornica, na program której złożą się: referat, daklamacje, utwory muzyczne, pokazy gimnastyczne itd. Po akademii odbędzie się zabawa taneczna za zaproszeniami. Przygrywać będzie ork. 67 pp. Bufet we własnym zarządzie, obficie zaopatrzony w zakąski. Szan. Obywatelstwo bezwzględnie udzieli swego poparcia tak starej i zasłużonej organizacji i swym licznym udziałem okaże swą solidarność.

„Święto druchen”.

Tylce. Z przyczyn, niezależnych od tut. oddziału katolickiej młodzieży żeńskiej tegoroczne „święto druchen” odbyło się nie 1 września, lecz ub. niedzielę, 22 września. Po wspólnej spowiedzi św. przystąpiły druchny w czasie rannej Mszy św. do Stołu Pańskiego. Podczas Mszy św. wykonały odpowiednie pieśni. Również nie zabrakło naszych druchen na głównym nabożeństwie. Okolicznościowe kazanie wygłosił miejsc. wikary, ks. Gburek. Wieczorem odbyła się wieczornica, na którą złożyły się śpiewy chórowe, daklamacje i sztuka religijna pt. „Bernadetta”. Należy zaznaczyć, że publiczność dopisała i tem samem okazała pełne zrozumienie dla spraw młodzieży katolickiej.

Pokąsana przez wściekłego psa.

Białogóra. W niedzielę, dnia 29 ub. m. została pokąsana przez psa zoną pewnego osadnika. Pies został zastrzelony. Powiatowy lekarz weterynarii p. Kozłowski stwierdził u niego wściekliznę. Pokąsana niewiasta otrzyma zastrzyki szczepionki Pasteura przeciw wściekliznie.

Z Pomorza.

Tragiczna śmierć starca. — Wódka temu winna.

Lidzbark. W ub.ątek odstawiono do tut. więzienia Sądu Grodz. w mieście dobrze znanego 40-letniego Adolfa Lukasa, gospodarza z Leżna, za spowodowanie mimosłownej śmierci swego teścia, przeszło 60-letniego deputata Fr. Wielgorzyńskiego, u swego zięcia zamieszkałego. To też mimosłownie spowodowanego zabójstwa jest następujące: Tenże A. L. wraz z swym teściem Fr. W. sprzedali na ub. targu w Lidzbarku sporą ilość gęsi, to też z okazji dobrego interesu uraczyli się „monopolówką” tak, że byli porządnie podchmieleni. Mimo już sytego użycia wódki kupili sobie jeszcze na drogę „kwatyrkę” i udali się w drogę. Prawdopodobnie wypróżnili ową zapasową „kwatyrkę” podesdrogą, lecz stała się ona powodem sporu i tragicznego wypadku. Zięć bowiem żądał od teścia owej „kwatyrki”, tenże tłómaczył się, że ją w drodze wypili, w co pijany zięć nie chciał uwierzyć. W trakcie tego sporu doszli przed wejście domu, które składa się z kilka stopni kamiennych schodów i zaczęli się kłócić jeszcze dalej. W trakcie kłótni zięć trącił teścia, który upadł tak nieszczęśliwie na kamień, że zabił się na miejscu. Wieść o tem przypadkowym wzgl. mimosłownym zabójstwie rozeszła się lotem błyskawicy i wywarła wstrząsające wrażenie.

Oszuści w roli kontrolerów ministerjalnych.

Toruń. Dwaj zuchwali oszuści Władysław Kraus i Józef Kaup, podając się za baronów i urzędników ministerstwa, objeżdżają miasta pomorskie, przeprowadzając sanitarną lustrację przedsiębiorstw miejskich, prywatnych, hoteli itp., wyłudżając w ten sposób od zainteresowanych stron poważne kwoty pieniężne.

Z dalszych stron Polski.

Znowu ucieczka 7 więźniów z zakładu karnego w Koronowie.

Nie przebrzmiały jeszcze echa ostatniej ucieczki więźniów z zakładu karnego w Koronowie, gdzie jeszcze 3 uciekinierów przebywa na wolności, a już mamy do zanotowania drugi wypadek ucieczki więźniów i to w ten sam sposób.

Więźniowie w liczbie 7-mu wybili dziurę w murze do kościoła i przez kościół i ogród probostwa uciekli w kierunku parku Grabina.

Zbiegli więźniowie przebywali w celi, w której znajdowało się ogółem 47 więźniów. „Lokatorzy” celi wybili dziurę w murze bezpośrednio do kościoła. Jest to nowa droga ucieczki.

Ponieważ w Koronowie wybuchł właśnie pożar w pewnym domu i alarmowała syrena, więźniowie przypuszczali, że to alarm straży więziennej i dlatego nie odważyli się wszyscy zbiec. Wydołało się tylko siedmiu, których nazwiska są następujące: Maksymilian Knyper, Franciszek Turkowski, Władysław Krajczyński, Stanisław Brodziński, Edward Dominacki, Michał Wierczkowski i Józef Kawczyński.

Wszyscy zbiegli więźniowie pochodzą z Bydgoszczy i karani są wieloletniem więzieniem za kradzież.

Do Koronowa przybyła na motocyklach licznie skonsygnowana policja bydgoska, która prowadzi pościg za zbiegami.

Redaktor odpowiedzialny „Drwęcy” na ławie oskarżonych.

Oświetlenie metod działalności p. komendanta Orzechowskiego.

Brodnica. W sobotę, dnia 28 bm., toczył się przed Sądem Okręgowym (Wydział Zamiejscowy) proces, wytoczony przez Prokuraturę odpowiedzialnemu redaktorowi pisma naszego, p. Wacławowi Weilandowi, o zniesławienie p. Orzechowskiego. Prowadził rozprawę p. sędzia S. O. z Grudziądza — Libich, oskarżał p. podproku-

rator S. O. Karls, obrońcą był p. mec. Sergot z Grudziądza. Oskarżony stawiał się osobiście. Jako świadek oskarżenia zeznawał komendant posterunku P. P. Brodnicy — p. Orzechowski.

Przy podawaniu świadków przez obronę Sąd zapytuje, czy są oni obecni na sali rozpraw, a po otrzymaniu odpowiedzi twierdzącej, każe im opuścić salę. Wychodzi 4-ch świadków, obecnych dotąd na ławach dla publiczności.

P. Prokurator nie sprzeciwia się powołaniu świadków obecnych w sądzie. Adw. Sergot uzasadnia powołanie **wszystkich podanych przez siebie świadków**, m. in. p. mec. Rozwadowskiego z Brodnicy. Sąd ufał się na naradę i ogłosił po kilku minutach postanowienie, iż dopuszcza świadków obrony w liczbie sześciu, tj. pp. Ligęzińskiego, Gończa Jana, Piekarskiego, Krefta Alfreda, Mojżesza oraz nieobecnego w sądzie świadka, Gołębińskiego Bronisława, którego poleca natychmiast wezwać przez woźnego. **Odmawia natomiast sąd wnioskowi obrony co do powołania innych świadków**, a więc także mec. Rozwadowskiego.

Na zapytanie sądu, czy red. Weiland poczuwa się do winy — oskarżony odpowiada przecząco i chce przeprowadzić dowód prawdy. Następnie sąd orzekł, iż rozprawa będzie nadal jawna, gdyż artykuły, umieszczone w „Drwęcy”, a wlg oskarżenia zniesławiające p. komend. Orzechowskiego, **nie były skonfiskowane**, wobec czego nie zachodzi konieczność zawieszenia jawności rozprawy. P. Sędzia odczytuje po tej decyzji artykuły inkryminowane pod tytułami: „P. komendant Orzechowski śledzi prywatne rozmowy obywateli” oraz „W mieście mówią, że...” z dnia 16 i 20 IV. rb. Po krótkiej dyskusji między prokuratorem, a obrońcą na temat pytań p. Orzechowskiego w stosunku do obywateli brodnickich o ich rozmowy, staje **przed sądem jako świadek p. Orzechowski**. Zeznaje on po stwierdzeniu personalij bez przysięgi, albowiem strony zrzekają się zaprzysiężenia świadka. P. komendant mówi, iż nie aresztował żadnego ucznia gimnazjum, jedynie gimnazjaści znieważyli żyda Ajzenberga, a policja musiała na to reagować. Wlg p. Orzech. „istnieje w Brodnicy garstka ludzi, która co często w „Drwęcy” oczernia i chce go z Brodnicy utrzeć”. Nie rozpytuje także świadka o prywatne rozmowy obywateli i nie grozi nikomu. Powołuje się także świadek na to, iż otrzymał „Krzyż Zasługi”, a gdyby p. komendant postępował w sposób, opisany w „Drwęcy”, napewno nie otrzymałby go. Świadek zaprzecza także, by **robił komuś propozycję objęcia stanowiska konfidenta**, chciał konajwyżej, by otrzymał informacje od pewnego obywatela. Mec. Sergot oświadcza tedy, iż różnica między konfidentem, a informatorem jest **małżeństwem** ta sama, jak pomiędzy np. swinia a nierogacizną, gdyż w oczach społeczeństwa konfident (szpicel) jest uważany za szubrawca. Zaznacza także p. Mecenias, iż trzeba mieć podstawy, by p. tać o prywatne rozmowy obywateli.

W pewnej chwili powstaje ostra scysja pomiędzy prokuratorem a obrońcą na tle używania ostrych wyrazów w czasie rozprawy. Na zapytanie obrony, czy p. komendant uważa przynależność do stronnictwa opozycyjnego np. do PPS, czy Stronnictwa Narodowego za przestępstwo, świadek odpowiada przecząco.

Po zakończeniu zeznań świadka oskarżenia zeznają świadkowie obrony. Jako pierwszy zeznaje bez zaprzysiężenia (podobnie jak wszyscy świadkowie w tej rozprawie) świadek Ligęziński na te okoliczności, iż po rozmowie, którą miał z p. Tomaszem Głabiszewskim, **podszedł do p. Głabisz. p. Orzechowski i wypytywał o treść ich rozmowy**. Wogóle — zdaniem świadka Ligęzińskiego — zapytywania p. komendanta **szkodliło mu** na interesie, gdyż z człowiekiem, o którego często pyta Policja, niechętnie załatwia się interesy. A p. Orzechowski **pytał** właśnie rozmówców p. Ligęzińskiego, o **czem oni ze świadkiem rozmawiali**.

Po tych zeznaniach staje przed sądem świadek Piekarski, który mimo młodego stosunkowo wieku (św. ma 32 lat), jest już emerytowanym urzędnikiem. Świadek ten opowiada, iż w mies. kwietniu, gdy p. Głabiszewski przychodził do biura p. Gończa, **to p. komendant wypytywał o czem mówili**.

Świadek Gończ Jan zeznaje, iż jest od 7 lat **prześladowany przez Policję i Urząd Skarbowy**, z którym prowadzi proces. Pewne wrażenie na publiczności robi zeznanie p. Gończa w tem miejscu, gdy mówi on, iż **świadek Orzechowski kazał sobie za rowery wystawić wyższe rachunki niż wynosiła ich rzeczywista cena**. Po zeznaniu świadka Gończa świadek Orzechowski przeczy wystawieniu rachunków. Po zeznaniu świadka Mojżesza, które nie wniosło żadnych momentów do rozprawy, zeznawał świadek Gołębiński Bronisław, któremu p. Orzechowski powiedział, że zamknie świadka na miesiąc, dwa lub trzy, **wtedy przestanie się angażować w stronnictwie opozycyjnem**, p. Gołębiński był bowiem przez dłuższy czas sekretarzem Stronnictwa Narodowego w Brodnicy.

Świadek powiedział na to p. komendantowi: „Pan chyba się śmieje”. Na to odrzekł p. Orzechowski: „Nie, ja to traktuję poważnie”. Wtedy powiedział mu p. Gołębiński: „Powtórz mi to pan przy świadkach”. P. komendant nie okazywał jednak zbytniej chęci powtórzenia swego dziwnego (mówiąc delikatnie) oświadczenia. Na zapytanie obrony, czy świadek jest obecnie po złożeniu funkcji sekretarza Stronnictwa, gdyż obecnie świadek nie ma funkcji członka zarządu w Str. Nar., nadal przesładowany, p. Gołębiński odpowiada przecząco. Po zrzeczeniu się stanowiska sekretarza Stronnictwa Policja świadka już nie indaguje, jak się to często działo poprzednio.

Zeznania świadka są niesłychanie doniosłe dla sprawy, dlatego też obrona wniosła o zaprotokółowanie zeznań p. Gołębińskiego.

Następnie znów scysja, b. ostra pomiędzy prokuratorem, a obrońcą na tle pytania mec. Sergota w stos. do p. Orzechowskiego. Chodzi tu o interesowanie się p. komendanta o sprawy urzędowe podczas nieobecności na posterunku.

Po zeznaniach p. Gołębińskiego zeznaje świadek Kreft Alfred. Temu świadkowi zarzucał p. Orzechowski, iż **biuro w domu brata p. Krefta jest tam „na niby”**, a w rzeczywistości istnieje po to, żeby schodził się tam „endecy”. Dalej zarzucał p. komendant świadkowi, iż jest korespondentem nielegalnych czasopism. Wreszcie świadek oświadcza, iż p. komendant powiedział mu: „Jeżeli pan nie da spokoju (pracy opozycyjnej), to ja dla pana sposób znajdę”. Skoro będę chciał, to pana mogę dostać do więzienia. Ja i p. Kędziński (dyr. Ubezpieczalni Społecznej — znany działacz „sanacyjny” — uwaga Red.) możemy to zrobić, sąd nam uwierzy, choć bez żadnych podstaw, (!!) gdyż jestem urzędnikiem. (!) Znajomym świadka p. Orzechowski proponował informowanie Policji.

Świadek Kreft zaznacza wreszcie na zapytanie obrony, iż należał do Obozu Wielkiej Polski.

Na tem skończyły się zeznania świadków obrony, poczem po mowach prokur. i obrony Sąd ogłasza postanowienie, że wyrok ogłoszony będzie w Grudziądzu w dn. 1 października rb. W n-rze najbliższym przez podania Czytelnikom naszym treść **przemówień prokuratora i obrońcy ogłosimy także wyrok**. Zaznaczamy tylko, iż **ławy dla publiczności i miejsca stojące były przepełnione publicznością**. Ogromne wrażenie sprawiła mowa mec. Sergota, wygłoszona ze swadą i głębokim przekonaniem. (Ciąg dalszy nastąpi).

Skazany za szpiegostwo w kolegium wyborczym.

„Warszawski Dziennik Narodowy” w numerze już po konfiskacie pisze:

W kolegium „wyborczym”, wyznaczającym kandydatów do Sejmu, które odbyło się w Złoczowie (woj. tarnopolskie), wziął m. in. udział jako delegat Izby Rolniczej we Lwowie niejaki Roman Sztumski z pow. Brody. Takich, co to dzisiaj robią szum i są podporą sanacji, jest jeszcze wielu, ale Roman Sztumski — to perła.

Posłuchajmy, co pisze o nim starosta powiatu Brody, wchodzącego w skład okręgu wyborczego Nr. 62 w Złoczowie:

„Starostwo Brody. Nr. 35-Wyb. z 12.8. 1935.

P. Roman Sztumski skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 22. 10. 1927 za szpiegostwo na 4 lata więzienia wraz z pozbawieniem praw obywatelskich na lat 10, nie ma prawa głosowania, a tem samem nie może być delegatem do Zgromadzenia Okręgowego“.

Mimo, że pismo Starosty brodzkiego posiada datę 12. 8., mimo konferencji komisarzy wyborczego ze starostą złoczowskim p. Płachtą — nieusunięto Sztumskiego od wpływu na ustalenie kandydatur do Sejmu. Sztumski na zebraniu okręgowym w dniu 14. 8. zjawił się, jakby nigdy nie, — bez przeszkód wziął w niem udział i korzystał z bezpośredniego prawa wyborczego, którego pozbawiono miliony. uczciwych obywateli.

Miła niespodzianka dla Niemiec.

Polska dobrowolnie zrezygnowała z unifikacji waluty gdańskiej.

Prasa niemiecka podnosi, iż w trakcie rokowań z Gdańskiem delegacja polska zrezygnowała z wysunięcia kwestji unifikacji waluty Wolnego Miasta z walutą polską. Wskutek tego stanowiska strony polskiej projektowane uprzednio spotkanie prezesów polskiej i gdańskiej instytucji emisyjnej nie dojdzie do skutku.

Duże rozczarowanie wzbudzi niewątpliwie w Polsce ta wiadomość o nowym ustępstwie wobec Wolnego Miasta, jakim jest nasza rezygnacja z dążeń do unifikacji waluty.

Natomiast dzienniki niemieckie witają tę wiadomość jako „miłą niespodziankę“.

„Piłsudski” wraca do kraju.

Nowy Jork. W niedzielę o godz. 1-ej według czasu miejscowego odplynął z portu nowojorskiego M/S „Piłsudski”. Podczas 4-dniowego postoju statku w porcie nowojorskim odwiedziło go 12.000 ludzi. — Prasa amerykańska pełna była artykułów i szczegółowych opisów statku.

Powrót p. Becka.

Dn. 30 ub. m. wrócił z Genewy do Warszawy min. Beck.

Odwołana wycieczka dziennikarzy.

Warszawa. Dnia 3 bm. miała wyjechać na Węgry wycieczka dziennikarzy polskich z rewizytą do dziennikarzy węgierskich. Wycieczka ta została odwołana.

Niniejszem podajemy do publicznej wiadomości, że mistrz kowalski p. Michał Czarnota stawia wniosek o udzielenie koncesji na budowę kuźni, którą wzniesie zamierza na nabytej nieruchomości przy ulicy Okólnej obok posiadłości p. Szezerbickiego, przy zastosowaniu komina wysokości 10-ciu metrów.

Ewentualne sprzeciwy wnosic należy do Zarządu Miejskiego w terminie 8-dniowym.

Nowemiasto n. Drwęcą, dnia 30 września 1935 r.

Tymczasowy Burmistrz, Wachowiak.

Przyjmujemy zamówienia na

pieczątki
i tablice emaljowane

Księgarnia „Drwęca” Nowemiasto.

ZURNALE MOD

na październik
poleca

„DRWĘCA” KSIĘGARNIA NOWEMIASTO.

Kupuję stale

skóry surowe

bydłace, cielęce, kozie,
skopowe itd.,
za które płacę

najwyższe ceny!

SKŁADNICA SKÓR
CZ. BALCEROWICZ,
BRODNICA
Telefon 111. Przy moście.

Tylko

85 groszy

kosztuje
OPRAWA

książek szkolnych
w „DRWĘCY”
Nowemiasto.

Stoję

truciznę
przez cały rok
Tobolewski, Jamiełnik.

Bezdomna staruszka spadła z 8 metrowego mostu do rzeki.

Świecie. Bezdomna 60-letnia Anna Kucharska szła nad torem kolejowym z Przechowa do Świecia i przechodziła przez znajdujący się nad rzeką Wdą most kolejowy, który jest dla publiczności zakazany. Nagle, będąc na moście, spadła z 8 metrowej wysokości do rzeki. Niebawem wydobyto jej zwłoki.

Śmierć pod kołami samochodu.

Nowe. Jadący w kierunku Nowego samochód osobowy najechał niej. Erwina Rozenfelda, który poniósł śmierć na miejscu, a to wskutek silnego uderzenia zderzakiem i błotnikiem auta.

Trucizna zamiast lekarstwa.

Bydgoszcz. We Wtelnie, pow. bydgoski, niejaka Wiśniewska zatruta się lekarstwem. Wiśniewska bolało gardło, na co lekarz zapisał jej lekarstwo do płukania. Chora przez pomyłkę zażyła większą ilość trującego leku; mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej zmarła po kilku godzinach.

Śmierć z powodu lekkomyślności.

Wągrowiec. Do szpitala w Wągrowcu przewieziono 2-ech mieszkańców Rogoźna, niejakich Massę i Georgowicza z silnymi objawami zatrucia. Mimo natychmiastowej operacji obaj w kilka godzin później zmarli. Jak się okazało, przyczyną tragicznej śmierci była lekkomyślność. Obaj mianowicie spożyli większą ilość gruszek, poczem napili się piwa.

Jarmarki w październiku.

- 3: Brodnica bk., Radzyn krbk.
- 4: Grudziądz bk.
- 7: Lidzbark krbk.
- 8: Kiełpiny bk.
- 9: Nowemiasto krbk.
- 10: Nieżywiec krbk.
- 16: Górzno bk., Grudziądz bk., Kurzętnik bk., Płońsk bk.
- 23: Mroczo bk.
- 31: Lidzbark bk.

GIEŁDA ZBOŻOWA W POZNANIU.

Notowania oficjalne z dnia 1. 10.

Płacono w złotych za 100 kg.

Żyto nowe	11.75—12.25
Pszonica	17.00—17.25
Jęczmień browarowy	15.25—16.25
Owies	14.50—15.00
Mąka żytnia	17.75—18.75
Mąka pszenna 65 proc.	26.75—27.25
Otręby żytnie	9.00—9.50
Otręby pszenne	9.50—10.00
Rzepak zimowy	39.00—40.00
Rzepak zimowy	36.00—37.00
Siemię lniane	35.00—37.00
Gorzyczka	26.00—30.00
Groch Victoria	21.00—23.00
Groch Folgera	44.00—46.00
Mak niebieski	70.00—90.00
Koniczyna biała	

GIEŁDA WARSZAWSKA

Dolar 5.31%; frank francuski 35.01; frank szwajcarski 172.90; funt szterling 26.08; marka niemiecka 213.50; korona czeska 21.95.

KĄCIK RADJOWY

Audycje Polskiego Radja w Warszawie.

Czwartek, dn. 3. X. 6.30 Audycja poranna. 12.03 Dzień. połudn. 12.15 Poranek muzyczny dla szkół średnich. 13.00 Muzyka salonowa. 15.30 Koncert. 16.00 „Cyganiatka” — opow. 16.15 Płyty. 16.45 „Cała Polska śpiewa”. 17.00 „Socjalizm polski w rewolucji 1905 r.” odczyt. 17.15 Audycja muzyczno-słowna. 17.50 „Książka i wiedza”. 18.00 Recital. 18.30 Film, plastyka, architektura. 18.40 „Jak spędzić święto?” 19.00 „Nowiny leśne”. 19.35 Wiad. sport. 20.00 Koncert muzyki lekkiej. 20.45 Dzień. wiecz. 21.00 Premiera słuchowiska — „Noce Teresy”. 21.35 „Nasze pieśni”. 22.00 Koncert. 22.25 Muzyka tan.

Piątek, dn. 4. X. 6.30 Audycja poranna. 12.03 Dzień. połudn. 12.15 Audycja dla szkół. 12.40 Muzyka. 13.30 Z rynku pracy. 15.30 Muzyka lekka. 16.00 Pogadanka dla chorych. 16.15 Koncert. 16.45 „Paździelnik na niebie i ziemi”. 17.00 Reportaż. 17.15 „Minuta poezji”. 17.20 Koncert. 17.50 Poradnik sport. 18.00 Koncert. 19.35 Wiad. sport. 19.50 Aktualny monolog. 20.00 Audycja lekka. 20.45 Dzień. wiecz. 21.05 Koncert symf. 22.20 Muzyka tan.

Program Polskiego Radja S. A. Rozgłośnia Pomorska w Toruniu.

Fala 304,3 m. 986 Kc. 16—24 Kw.

Czwartek, 3. X. 7.55 Parę informacji. 13.00, 13.30 Płyty. 15.15 Przegląd giełd. 18.30 „Nawożenie pod warzywami”, pogad. roln. 18.40 „Jak spędzić święto?”. 18.45 Utwory na cytrze. 19.00 Pogad. muzyczna. 19.09 Chwilka morskopomorska. 19.20 Koncert reklam. 19.35 Wiad. sport. z Pomorza. 22.25 Płyty.

Piątek, 4. X. 7.55 Parę informacji. 13.35 Płyty. 15.15 Przegląd giełd. 18.30 „Kaszuby między sobą”. 18.45 Płyty. 19.00 Pogad. społ. 19.05 Wiad. gosp. z Pomorza. 19.09 Chwilka morskopomorska. 19.20 Koncert reklam. 19.35 Wiad. sport. z Pomorza. 22.20 Płyty.

Pozatem transmisyje z innych polskich stacyj.

Urzędowe sprawozdanie targowej Komisji w Poznaniu.

z dnia 1. 10. 1935 r.

Buhaje:		
Wytuczony pełnomięsisty	58—60	
Tuczony mięsisty	52—56	
Nietuczony, dobrze odżyw. starsze	44—48	
Miernie odżywione	40—42	
Krowy:		
Wytuczony pełnomięsisty	58—64	
Tuczony mięsisty	50—56	
Nietuczony dobrze odżywiony	34—38	
Miernie odżywione	18—22	
Jalowice:		
Wytuczony pełnomięsisty	64—70	
Tuczony mięsisty	54—60	
Nietuczony, dobrze odżywiony	48—52	
Miernie odżywione	42—46	
Młodzię:		
Dobrze odżywione	40—46	
Miernie odżywione	36—40	
Cielęta:		
Najprędniejsze cielęta wytuczzone	76—86	
Dobrze odżywione	68—74	
Tuczona cielęta	60—66	
Miernie odżywione	50—56	
Owce:		
Wytuczony pełnomięsisty jagnięta i młodsze skopy	64—70	
Tuczony starsze skopy i maciorci	56—62	
Dobrze odżywione	44—50	
Świnie (tuczniaki):		
Pełnomięsisty od 120 do 150 kg żywej wagi	96—104	
Pełnomięsisty od 100 do 120 kg żywej wagi	88—94	
Pełnomięsisty od 80 do 100 kg żywej wagi	82—86	
Mięsiste ponad 80 kg żywej wagi	68—80	
Maciorci i późne kastraty	74—90	

Za redakcję odpowiedzialny: Wacław Weilandt w Nowemście.

Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.

W razie wypadków, spowodowanych słą wyjątk. przeszkód w nakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonaci nie mają prawa domagać się niedostarczonej numerów lub odszkodowania.

Z dniem 1 października rb.
blura bankowe czynne będą
dla publiczności

od godziny 9-tej do 1-szej
i po południu od godz. 3-ciej do 5-tej,
w soboty tylko do 1-szej.
BANK LUDOWY Nowemiasto.

Nowy Rozkład Jazdy Kolejowej

Poznańsko-Pomorski

Ważny od 2 września 1935 r.
do nabycia

w Księgarni „DRWĘCA”
NOWEMIASTO, Rynek.

NUTY

utwory klasyczne
oraz
najnowsze przeboje
na fortepian
lub
skrzypce
i mandolinę
dostarcza

Księgarnia „Drwęca”
Nowemiasto.

WSZELKIE

dzienniki
i czasopisma

najdogodniej zamawiać
w Księgarni „DRWĘCA”
Nowemiasto.

DETAL. HURT.

Dla P.P. Tapicerów

wyściółkę lnianą (Flachswolle), trawę indyjską, pakuię, taśmy tapicerskie (gurt), szpagat, sprężyny, płótno fasonowe, płótno sprężynowe, gwoździe itd.

poleca

SKŁADNICA SKÓR
CZ. BALCEROWICZ,
BRODNICA
telefon 111. Przy moście.

Trawę i trzcinę

na ściółkę i siano z łąki i zarośli w tym roku suchych, dookoła jeziora Karaś, oddaję za 2 zł turę
Tobolewski, Jamiełnik.

Urzędnik solidny

poszukuje od zaraz 2 lub 3 pokojowego mieszkania z kuchnią
Zgłoszenia do eksp. „Drwęca” pod „Kontrola Skarbowa” Nowemiasto.

ROUNDED
KOWER

Potrzebny od zaraz

uczeń
do składu towarów kolonialnych i zelaza
T. Kozicki, Brodnica, Hallera 17.

K.S.M.m. Tylce

urządza
w niedzielę, dnia 6-go bm.
na sali p. Sztubeckiego

ZABAWĘ TANECZNĄ

na którą uprzejmie zaprasza
ZARZĄD.
Początek o godz. 5-tej po poł.

Fortepian lub pianino

kupię za gotówkę.
Oferty z podaniem fabrykatu i ceny do eksp. „Drwęca” Nowemiasto.

Zgubiłem
patent jarmarczny, zwrot:
Różga, Nowemiasto,
Przemysłowa 6.

Na sezon

najnowsze gustowne

kapelusze
damskie

poleca „na ja”
W. Jurkiewiczowa,
Nowemiasto, Rynek 4.

Zarazem przyjmuję wszelkie przeróbki kapeluszy damskich podług najnowszych modeli i po przystępnych cenach.

FORMULARZE
poleca
Księgarnia „Drwęca”.